Vlaštofka

OTHELLO
Povedená recenze na světoznámou hru.
ČTĚTE NA STRANĚ 2

COSPLAY
Další ze série zajímavých koníčků na Zatlance.
ČTĚTE NA STRANĚ 3

Zdravíčko,lidi !

To nám to teda rychle uteklo a už tu máme duben! Tak co? Užili jste si první aprílový den? Napálili jste kamarády, rodinu nebo jste snad byli sami napáleni? A co teprve Velikonoce?! Jediný mimořádný den, kdy mají kluci povoleno mlátit holky. A ještě za to dostanou odměnu!
Doufám, že jste si to všechno užili tak skvěle jako já. A když už se někdo vyhnul slavení tohoto svátku, tak alespoň velikonoční prázdniny přišli vhod, ne?

Každopádně, říká se, že duben má být poslem jara, krásného, hřejivého a slunečného období, kdy se vše konečně po dlouhém zimním spánku probouzí k životu. Jaké pak ale bylo moje překvapení, když zrovna na ony Velikonoce otevřu oči, pohlédnu z okna ... a tam sněží!!! No vážně, počasí postavené na hlavu!

Nevím, co si myslíte vy o vánoční sněhové nadílce téměř v polovině jara. Naštěstí je dubnové vydání Vlaštofky zaměřeno převážně na kulturu a ta kvete za každého počasí.

autor článku:
KATE H
třída 2.G

Co se bude dít ve škole?

14.4. - Studentské projektové fórum
15.4. - Školní akademie
16.4. - Exkurze - Drážďany
20. 4. - Beseda s autorem knihy Průvodce protektorátní Prahou - J. Padevět
22.4. - Přijímací zkoušky, překladatelská dílna se S. Rubášem
23.4. - Přijímaci zkoušky
27.4. - Pedagogická rada
28. 4. - Výchovný koncert
29.4. - Vysvědčení a rozloučení se 4. ročníky

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Studentská Thálie zamířila na Zatlanku

Náš divadelní soubor UnderZ vyhrál v kategorii autorský tvar neuměleckých škol, a to s divadelní hrou Sonet 5a 15a aneb myšlenková inscenace. Odměnou byla i možnost zahrát si na Nové scéně Národního divadla.
Finálový večer se odehrál dva a půl týdne před "velkými" Tháliemi. Zatímco "dospělý" galavečer tradičně hostilo Národní divadlo, Studentské Thálie se udělovaly o několik desítek metrů vedle - v budově Nové scény. Tam se navíc představily všechny nominované soubory.
UnderZ soutěžilo o Studentskou Thálii už vloni, to se ale náš soubor do finále nedostal. Letos si UnderZ napsali novou hru Sonet 5a 15a. A připravovali jí opravdu do posledního okamžiku - scénář vznikal ještě v noci před nominačním večerem. "Inspiraci jsme hledali teprve večer a v noci před vystoupením, a to přes Skype. Nakonec jsme jí našli ve vlnách, které se šířily v počítači," popisoval bezprostředně po úspěchu na nominačním večeru Robin Hendrych a jeho kolegyně upřesňovaly, že definitivní scénář vznikal opravdu až kolem půlnoci. Ale zabralo to. Porota,

ve které zasedli například úspěšný dramatik a scénárista Petr Kolečko nebo herečka Valérie Zawadská, soubor gymnázia Na Zatlance poslala do finále. Galavečeru, kde UnderZ převzali svou Studentskou Thálii, se zúčastnili i prezident Herecké asociace Jiří Hromada, herečky Martina Hudečková a Petra Horváthová a ekonom Tomáš Sedláček.
O studentskou Thálii mohou soutěžit divadelní tvůrci, skupiny, soubory a mladí autoři ze středních škol z celé České republiky. Kromě našeho UnderZ si cenu letos odnesli IMPRA, Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka v kategorii autorský tvar uměleckých škol a za autorský počin dostal Thálii Stanislav Matura z Teplické konzervatoře.
A pokud byste chtěli vítěznou hru vidět, určitě budete mít příležitost - například už 15. dubna na školní akademii v divadle Na Prádle. A úspěšné soubory by se měly představit i v rámci Ozvěn Studentské Thálie v Knihovně Václava Havla.
Detaily najdete spolehlivě na facebookové stránce Divadelní soubor UnderZ.

autor článku:
JAN KOPŘIVA

Kdo neskáče není Čech

foto: Jumppark

Kdo by nerad skákal na trampolíně... Tu chvíli, kdy jste vteřinku ve ,,stavu beztíže'', miluje snad každý. A co teprve, když je trampolín vedle sebe víc. Dvě, tři nebo dokonce celá řada! A na stěnách jsou taky! Skočit můžete i do ,,pěnového bazénu'' neboli foam pite. Bomba, ne? A kde tohle všechno najdete? V nově otevřeném trampolinovém parku JumpPark!

Největší trampolinový park ve střední Evropě se slavnostně otevřel 10.4.2015 a pro navštěvníky připravil speciální nabídku 1 + 1 zdrama. Takže rozhodně neváhejte a vyražte si pořádně zaskákat, ať už se svými blízkými nebo s přáteli. Uděláte něco, co prospěje Vašemu tělu po fyzické i psychické stránce...Skákání totiž uvolňuje endorfiny - hormony pohody a ještě k tomu si zlepšíte kondičku a zhubnete!

Baruš a Aduš

autor článku:
BARBORA SEDLÁKOVÁ

autor článku:
ADÉLA VOLDRÁBOVÁ

VZOR
www.schoolpresclub.com
VZOR

VZOR VZOR VZOR www.schoolpressclub.com

A ještě jedna THÁLIE

Možná si říkáte, že jeden článek o Thálii už stačil...Dovolím si s Vámi nesouhlasit. Toto číslo Vlaštofky je jakýmsi kulturním shrnutím uplynulých měsíců, a tak nemůže chybět ani vyhlašování prestižního ocenění udělovaného každoročně Hereckou asociací. My jsme měli to štěstí, že jsme byly u toho a 28. března jsme se tedy alespoň na chvíli pokusily infiltrovat do světa divadla a potažmo šoubyznysu.

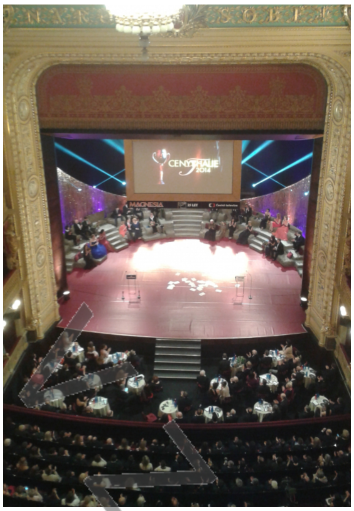
foto: Barbora Sedláková

Již před vstupem do Národního divadla, kde se celý galavečer odehrál, jsme mohly pozorovat herečky, baletky a zpěvačky pózující pro fotografy, hodnotit jejich róby a při tom všem se alespoň pokusit nevypadat moc vykuleně. Poté, co jsme si odložily věci do šatny, jsme si šly chytře stoupnout přímo naproti dveřím, aby nám neunikl jediný procházející člověk. Novináři, kteří tvořili půlkruh kolem vstupních dveří, se neustále přibližovali směrem ke středu a pro nově vstupující tak bylo téměř nemožné projít bez vyfotografování.
Lístky jsme měli na druhou galerii přímo naproti jevišti, viděli jsme tudíž úplně vše, dokonce i ten krásný lustr seshora. Zkrátka celé divadlo jako na dlani! Co víc si přát? Ceremoniál moderoval, jako každoročně, Antonín Procházka, který dokázal udržet diváky neustále bdělé. Mnohokrát se ozýval i smích, neboť vsuvky, ve kterých pan Procházka uváděl diváky do hereckého světa, byly, alespoň pro nás, velmi vtipné a zároveň zajímavě natočené. Kromě samotných nominovaných umělců jsme měli šanci užít si také živý zpěv nebo velmi zvláštně pojatou pantomimu předváděnou za zvuků živého beatboxu.

Myslím, že vypisovat zde výherce ve všech kategoriích by nebyl úplně šťastný nápad. Řekneme Vám k tomu tedy jen to, že jste-li fandy divadla a kultury a neměli jste šanci být v Národním divadle nebo u televizních obrazovek, určitě se na celý galavečer podívejte online v archivu České televize. Pokud to vše teď máme shrnout, vyjádřily bychom to asi takto:
po celý večer jsme měly pocit, jako by na nás po celou dobu dýchal onen “herecký svět“ a bylo velice příjemné být na chvíli jeho součástí. Upřímně doufáme, že budeme mít ještě šanci se takovýchto večerů zúčastnit. A vždy si někde v hloubi duše budeme přát poznat svět divadla ze všech stránek a dostat se někdy do toho opravdového zákulisí.
Tak příští rok v Národním divadle na předávání Cen Thálie 2015!
Baruš a Aduš

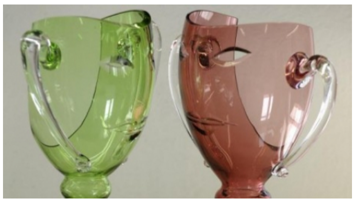
Skleněné vázy z dílny Bořka Šípka

P.S. Na závěr se chceme omluvit za kvalitu vložené fotografie. Na druhé fotografii si můžete prohlédnout již tradiční podobu cen - skleněné vázy z dílny Bořka Šípka.

autor článku:
BARBORA SEDLÁKOVÁ

autor článku:
ADÉLA VOLDRÁBOVÁ

Othello, benátský mouřenín

Othello, benátský mouřenín, se s premiérou 18. prosince 2014 objevuje na prknech Stavovského divadla pod režií Daniela Špinara, který se brzy stane uměleckým ředitelem činohry Národního divadla.
Nově Othella přeložil Jiří Josek a dramaturgie se ujala Daria Ullrichová. V Národním divadle se jedná o celkem už sedmou inscenaci této celosvětově známé hry, vůbec poprvé tam byl Othello uveden v roce 1886 v režii Josefa Šmaha, který zároveň hrál Jaga. Desdemonou byla tehdy Marie Bittnerová a v roli Othella se vystřídalo několik herců.

Jedna z nejproslulejších Shakespearových her je tentokrát v moderním podání, děj byl zařazen do zhruba 30. let minulého století, jak i samy kostýmy pod rukou Ivy Němcové napovídají. Scéna, kterou vytvořila Lucia Škandlíková, vypadá jako lobby, můžeme tam vidět tři hodiny s odlišným časem - jedny hodiny ukazují čas v Benátkách, další na Kypru a třetí ve Stratfordu. V pozadí scény je místnost za sklem, která znázorňuje střelnici, v níž se pár hereckých scén také odehrává. Známý děj však není nijak zásadně pozměněný.

Silná herecká sestava představení trvajícího dvě hodiny ovšem zprvu zaujme nejvíc a opravdu stojí za zmínku. David Prachař natřený černou tělkou v roli úlisného a pomstychtivého Jaga mi přijde jako skvělá volba. A jeho Jago snad i zastínil samotného Othella, ztvárněného Karlem Dobrým. Dále můžeme spatřit Igora Orozoviče jako Cassia a Magdalénu Borovou v roli Desdemony, která je zobrazena spíše jako silná žena, ovšem velmi nezkušená, co se manželství týče. V průběhu celého představení se objevuje šašek na invalidním vozíčku v podání Jany Bouškové trousící jeden rasistický vtip za druhým.

Hra je doprovázena hudebním podkresem. Představení je velmi založeno na citovém rozpoložení a emocích, rozhodně i na pocitu křivdy a závisti ze strany Jaga, že si Othello nevybral jeho, ale Cassia. Xenofobie je v této inscenaci znázorněna právě šaškem. Už jenom proto, že Othello vlastně není začerněný, navozuje pocit, že hlavním důvodem Jagovy nenávisti je spíše zloba, ukřivděnost a žárlivost a ne Othellova barva kůže.

foto: Martin Kámen

Představení se mi líbilo, zaujal mě výkon Davida Prachaře a hru hezky obohatila i hudba.
Zhlédnutí Othella bych doporučila.
Pokud na něj plánujete zajít, nejbližší reprízy jsou 20. a 24. dubna, 2. a 19. května.

autor článku:
MARTINA VACHALOVÁ
třída 2.E

VZOR www.schoolnewsclub.com VZOR VZOR

Cosplay

Slovo cosplay vzniklo zkrácením anglických výrazů "costume" a "play", v překladu tedy hra v kostýmu. Jedná se o koníček, jehož součástí je nejen výroba či sehnání kostýmu postav například z filmů, her či kreslených seriálů, ale rovněž hraní role daného charakteru. Člověk, který se tomuto koníčku věnuje, tkzv. cosplayer, musí zvládnout nejen vlastnoručně vytvořit všechny součásti kostýmu či je koupit, ale i dokonale poznat osobnost své postavy, vystihnout její chování v určitých situacích, znát způsob, jakým mluví, vyznat se v jejím životě, vztahu k druhým a tak dále. Nehledě na to, jak dobrý má člověk kostým, je zkrátka problém, když se takový cosplayer Harryho Pottera na každé druhé fotce objímá s Voldemortem a naopak cosplayerka Xeny se vyjadřuje jako něžná slečinka na čajovém dýchánku s přáteli.

Je spousta způsobů, jak sehnat samotný costým. Někdo si jej již kompletní objedná z internetu, další ho shání po částech v obchodech, někdo si jej nechá zhotovit u švadleny a spousta cosplayerů si pak oblečení šije sama či s pomocí druhých. Kromě oblečení jsou rovněž důležité různé drobnosti jako make-up nebo kontaktní čočky, které jsou pro cosplayery běžné asi jako míč pro fotbalistu. Stejně tak doplňky. Dovedete si například představit Jacka Sparrowa bez svého klobouku?

Pod cosplay spadá také tkzv. crossplay, což je pojem označující ty, kteří cosplayují postavu opačného pohlaví, než sami jsou. Někteří crossplayeři jsou vskutku věrohodní. Stalo se mi například, že jsem svoji kamarádku z vyššího ročníku tohoto gymnázia na festivalu nepoznala. Zažila jsem i moment, kdy můj kamarád v šatech a s make-upem vypadal více jako daná postava, než kdy budu vypadat já, zkrátka a dobře hezká holka.

Někoho tato zábava brzy odradí, jsou ovšem i lidé, které pohltí natolik, že se stane prakticky jejich životním stylem. Být v kostýmu například více dnů za sebou, jíst v něm, jet v něm v MHD - to jsou věci, kterým se není ochoten podvolit každý. Příkladem člověka, který to dokáže, budiž jedna ze studentek Zatlanky, která jezdí na srazy již převlečená. Jiní se ovšem mnohdy připravují až v prostorách festivalů či těsně před photoshootem. Já osobně se cosplayi věnuji již čtvrtým rokem a není pro mne ničím neobvyklým projet se v metru s replikou motorové pily v ruce, cosplay jsem na sobě měla dokonce i párkrát ve škole. Někdo na sebe vezme kostým jen pro focení či na festivaly nebo srazy pořádané přímo pro cosplayery, někdo jej nosí i jen tak pro zábavu, když se mu chce. Zrovna tak jsou lidé, kteří hrají pouze na akcích, ale oproti těm se jich spousta chová jako daná postava i v běžných situacích. Jeden z mých kamarádů cosplayuje kupříkladu Jacka Sparrowa. A upřímně, vžije se do tohoto cosplaye vždy natolik, že se mnohdy motá ještě několik hodin poté, co se převlékne a smyje make-up. Ze strany pozorovatele jsou takové okamžiky především komické, ovšem pro cosplayera to často vyžaduje obrovské úsilí. Jsou situace, kdy je opravdu těžké zachovat si takzvaný roleplay, tedy hraní charakteru.

Spousta lidí tento koníček považuje za extrémní šílenost. Pro ty, kteří se mu věnují, je to ale především velká vášeň. Nejsou žádná pravidla. Důležité je se bavit a zkusit si na chvíli být, kýmkoliv chceme. Třeba tím superhrdinou, jehož tolik obdivujete již od dětství nebo tou křehkou holčičkou z pohádky, která s vámi má tolik společného. Člověk může shánět, šít, vyrábět, plánovat, hrát nebo být zkrátka sám sebou v cosplayi někoho, kdo je jeho velkým vzorem. Každý si najde svůj talent, svůj kousíček, který na tomhle koníčku tolik miluje, to, co ho baví nejvíce. A o to v cosplayi jde. O zábavu...

foto: xD25

autor článku:
CHRISTINE KEYSON

Kulturní tipy

1984
13.4. 19:30 Divadlo D21
Divadelní ztvárnění knihy George Orwella.
Vidím nevidím
14.4.-15.6. Nová scéna ND
Představení o slabozraké dívce a jejím vysněném světě.
Gateway to space
do 30.6. Výstaviště Holešovice
Výstava o historii kosmonautiky.
Neviditelná výstava
do 30.12. Novoměstská radnice
Zjistěte jaký je život nevidomých lidí.
I´m ok - Andy Warhol
do 30.12. Gallery of Art Prague
Retrospektiva ikony popartu.

autor článku:
LUCIE HOŠKOVÁ
třída 3.D

1. duben

První dubnový den je již dlouhá léta ve znamení žertíků.
O přesném původu tohoto zvyku nemáme moc jasno. Některé prameny však uvádějí, že "apríl" vznikl původně z radosti z příchodu vlídného a usměvavého jara, které vystřídalo nehostinnou zimu. Jedna z prvních doložených zmínek pochází z konce 17. století, konkrétně z roku 1690, přičemž v 18. století jsou zmínky již častější. Zajímavé je také zjištění, že aprílové žerty "frčí" nejvíce mezi lidmi ve věkové skupině 70-99 let.

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Ztereotyp

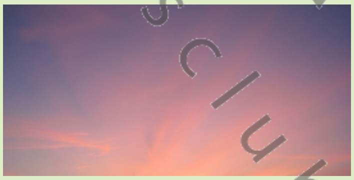
foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Ačkoliv si možná myslíme, že **náš život je jeden velký stereotyp**, snad bychom se měli nad tímto znovu zamyslet. Všimněme si například počasí, zpěvu ptáků, zkrátka malých, přehlédnutelných věcí, na něž jsme zvyklí a již je tolik nevnímáme. Počasí je vždy jiné a ptáčci pějí odlišné příběhy. Jistě, chápu, že může být dosti únavné a vysilující dělat většinu věcí stále dokola, v tom případě by bylo dobré **se pozastavit a zapřemýšlet** nad tím, co dělám špatně a **co mohu změnit**. Snažme se dělat život rozmanitým (v souladu s naší duší) a radovat se z každodenních maličkostí. Mysleme pozitivně, vnímejme pozitivně, hovořme pozitivně, konejme pozitivně.

autor článku:
KATARINA KADIJEVIC
třída IV.E

Otec Singapuru

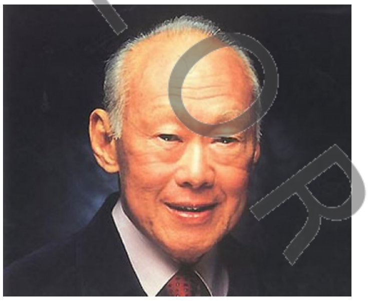

foto: http://generationpassport.com

V neděli 22. března zemřel v 91 letech Li Kuang-jao. Člověk, jehož jméno většině lidí nic moc neříká, však během svého života napomohl vytvořit jeden z nejvyspělejších států dneška- městský stát ležící při výspě Malajského poloostrova v jihovýchodní Asii - Singapur.
Li byl prvním premiérem moderního Singapuru. Stal se jím roku 1959, ve svých 36 letech, a ve funkci vydržel až do roku 1990. Během těchto více než 30 let své vlády dokázal chudou britskou kolonii přebudovat v bohaté finanční a obchodní centrum s jedním z největších průměrných platů na světě. Jako většina velkých osobností a vizionářů má i Li své odpůrce, kteří poukazují zejména na jeho autoritářský styl vládnutí či přísnou kontrolu medií, protestů a oponentů. Někteří z jeho nejsilnějších politickýh oponentů byli dokonce posláni do vězení na několik let bez soudního procesu.
Svůj styl vlády pak nejlépe vystihuje sám Li slovy: „Disciplína je důležitější než demokracie.“ Ať už se stylem jeho vlády souhlasíme či ne, jedno je jisté - bez Li Kuang-jaa by dnes slovo Singapur zřejmě nebyl synonymem pro úspěšný stát.

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Výchova dětí v lese

foto:

V posledních letech se kromě "normálních" mateřských školek rozmáhá i trend tzv. lesních mateřských školek. První takovéto instituce vznikaly ve Skandinávii v polovině minulého století a velice rychle se jim podařilo proniknout i do dalších částí Evropy. Základní myšlenkou těchto školek je, že děti tráví větší část denního programu v lese (a to za jakéhokoliv počasí). V ČR byla nedávno přijata novela zákona zabraňující možnému zániku podobných zařízení u nás. Největší obavy byly z nesplňování podmínek hygieny.

autor článku:
PAVEL ŠOMAN
třída 4. V

Komiks

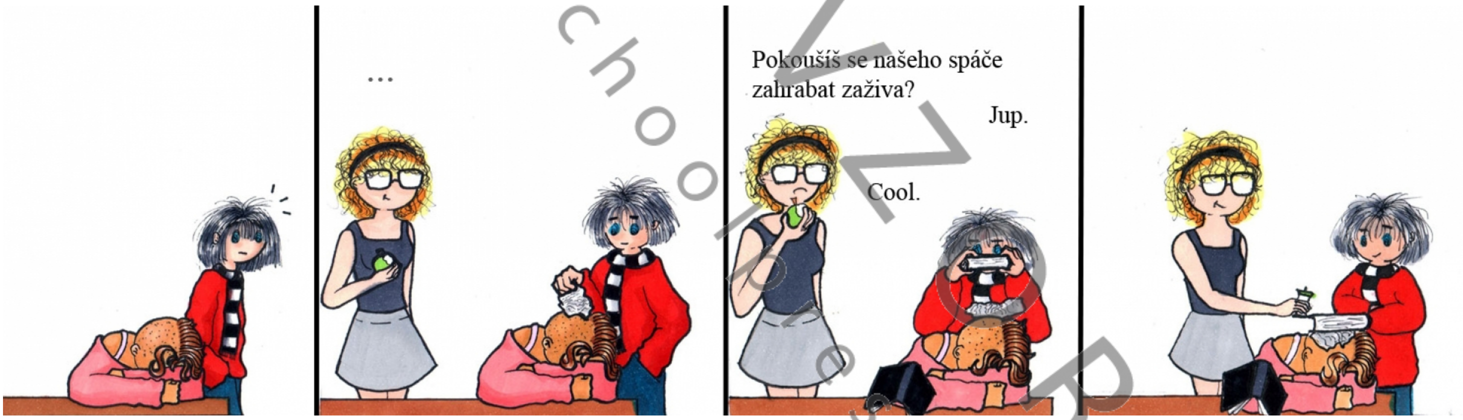
...
Pokoušíš se našeho spáče zahrabat zaživa?
Jup.
Cool.

ilustrace: Lucie Hošková, třída 3.D

VZOR VZOR VZOR
www.schoolpressclub.com